22 de novembre: Santa Cecília, verge i màrtir

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,1-13): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs. N'hi havia cinc que no tenien seny i cinc que eren assenyades. Les que no tenien seny van prendre les seves torxes, però no es van endur oli. En canvi, les assenyades es van endur ampolles amb oli juntament amb les torxes (...)»

Santa Cecília, verge i màrtir (+230)

Mn. Josep Mª CAMPRUBÍ i Rovira
(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem santa Cecília, màrtir. Segons el martirologi conegut com "Martyrologium hieronymianum", Cecília fou una noble romana convertida al cristianisme i martiritzada per la seva fe (entre els anys 180 i 230). El seu nom és inclós entre els màrtirs esmentats en la Plegària Eucarística I de la missa.

Amb la paràbola d'unes noies prudents i d'altres que no ho eren, Jesús ens parla de com podem entrar en el Regne de Déu. La prudència és una virtut. Es prudent l'home savi que sap ser previsor davant les circumstàncies que es presenten sobtadament. Entre els dons de l'Esperit podem incloure també el de la prudència. Les noies prudents posseïen aquest do de l'Esperit. En la seva conducta previsora s'havien proveït d'oli suficient. No van ser sorpreses en falta, van poder entrar al banquet.

—Santa Cecília, és una jove màrtir. Quan («a mitja nit») va venir l'Espòs, en el moment del seu martiri, el Senyor la va trobar prudentment proveïda de l'oli de la fe amb la llàntia encesa. No va ser sorpresa. La seva fe alimentada per l'Esperit no es va apagar davant la prova. Va acompanyar a l'Espòs amb la llàntia encesa de la fe.